

ארנבות וצפרדעים

**לפי אסופיו
צויר וsofar על ידי איה אסוגה**

"אולי נסתתר בעיר כל הזמן? כמו חפררות." אמרה אחת.
"לא" השיבה שנייה "זה לא נפחים פחות. להפרק, נפחים עוד יותר."
"נכון" אמרה שלישית "אנו חייבות להיות אמיצות יותר. צריך לעשות מעשה גבורה!"

ארנבות הן פחדניות מאוד. הן חוששות תמיד שהם יתפסו ויאכלו אותן. يوم אחד הן התאספו וסיכמו ביניהן שקשה להן להיות כל הזמן זהירות ולפחים. הן שנאו לפחים כל הזמן והחליטו לעשות משהו בעניין.

הן הסתדרו בשורה. "אני מפחדת"
אמרה אחת. אבל הן החליטו להיות
אמיצות. הן נאנחו, התקרבו לקצה
הצוק והתכונו לkapoz.

הן החליטו בסוף לkapoz מצוק לתוך
בריכה, כדי להטగיר על הפחד. זה לא
יהיה פשוט.
הן התאספו על הדשא בראש הצוק.
כולן רעדו מרוב פחד.

הארנבות ראו איך הצבועים
מתפזרות למיטה. אחת הארנבות
קרהה:

"חיכו, אל תקפצו עוד!
הביתו על הצבועים האלה. אנחנו לא
הפחדנים הגדולים ביותר. יש כאן
שמפחדים יותר מאייתנו".

למיטה, על גdots הבריכה שכבו
צבועים. הן שמעו את הארנבות
המתרכזות מעלייהן. הן פחדו, הרעש
שהקימו הארנבות הפחד אונן.
אולי באו חיות כלשהן לאכול אותן?!
הצבועים קפצו כולן למים ושוּוּ
למקום בטוח.